

W duchu układu warszawskiego

W. Ulbricht wysuwa nowe propozycje w sprawie zjednoczenia Niemiec

W dniach 1 i 2 czerwca obradował Komitet Centralny Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności (SED). Pierwszy sekretarz KC SED Walter Ulbricht omówił wyniki Konferencji Warszawskiej oraz zadania stojące przed Niemcami.

Układ warszawski — po wzięciu pod uwagę — pomógł narodowi niemieckiemu w walce o zjednoczenie ojczyzny, ponieważ zmierza do zapewnienia narodowi pokoju i spokojnego bytu. Aby osiągnąć ten wspaniały cel, trzeba pozyskać całą ludność dla sprawy zjednoczenia Niemiec, zakazu broni atomowej i innych środków masowej zagłady oraz usunąć niebezpieczeństwa wojny.

Jesteśmy przekonani — stwierdził pierwszy sekretarz KC SED — że jeśli ludność sama zacznie działać, jeśli znajmie właściwe stanowisko wobec propagandy wojny i nienawiści w stosunku do innych narodów, wobec propagandy odwetu, która znajduje wyraz w nagonce przeciwko granicy pokoju na Odrze i Nysie, wobec działalności zbrodniczych central amerykańskich, angielskich i francuskich w Niemczech zachodnich i w zachodnim Berlinie — uczyni się już wiele dla zlagodzenia napięcia w Niemczech i dla wzajemnego zbliżenia między obu częściami Niemiec.

Proponujemy — powiedział Ulbricht — wszystkim miłującym pokój i demokratycznym siłom w całym Niemczech, aby zjednoczyli się i rozwinęli potężny ruch ludowy wokół następującej platformy:

- 1 Porozumienie wielkich mocarstw w sprawie zbrojenia, zakazu bomby atomowej i innych środków masowej zagłady.
- 2 Zaprzestanie szerszenia w prasie, literaturze, radio i w szkołach wszelkiej propagandy wojny i nienawiści rasowej.
- 3 Normalizacja sytuacji w Berlinie w drodze zamknięcia central agentów i szpiegów w zachodnim Berlinie, zakazu odbycia zjazdu dywizji faszystowskiej „Italienische Kampfgruppe” w zachodnim Berlinie, spotkania związków żołnierzy Wehrmachtu hitlerowskiego.
- 4 Popieranie zjednoczenia Niemiec jako państwa demokratycznego, przez wyłączenie zjednoczenia oddziałów okupacyjnych, zlikwidowania bazy wojskowej i przygotowania traktatu pokojowego z Niemcami nie związanymi żadnym układem, który gwarantuje integralność terytorialną i suwerenność państwa zjednoczonego.
- 5 Normalizacja stosunków gospodarczych między Niemcami zachodnimi a Niemiecką Republiką Demokratyczną.
- 6 Usunięcie faszystowskich zbrodniarzy wojennych, zwłaszcza członków SS, z aparatu państwowego i policyjnego Niemiec zachodnich.
- 7 Współpraca i wymiana delegacji między zakonami zakładów, związkami zawodowymi, organizacjami kobiet oraz młodzieży Niemiec zachodnich i Niemieckiej Republiki Demokratycznej.
- 8 Współpraca wszystkich organizacji młodzieżowych w celu stopniowego zrealizowania praw młodego pokolenia ustalonych na ogólnoniemieckim kongresie młodzieży. Przywrócenie praw swobodnej działalności Związku Wolnej Młodzieży Niemieckiej w Niemczech zachodnich.
- 9 Współpraca między zrzeszeniami sportowymi i klubami sportowymi w celu popierania ogólnoniemieckiej wymiany sportowej.
- 10 Współpraca między instytucjami w dziedzinie naukowej i kulturalnej, między związkami naukowymi.

Przed Światowym Zgromadzeniem

Przedstawicieli Sił Pokoju

Pierwsze delegacje z imperium brytyjskiego w drodze do Helsinek

Jak donosi brytyjski Komitet Obronców Pokoju, w Anglii zaczynają się zbierać delegacje z różnych krajów imperium, wyjeżdżające do Helsinek na obrady Światowego Zgromadzenia Przedstawicieli Sił Pokoju, które odbędą się w dniach 22-29 czerwca.

W chwili obecnej w Londynie znajduje się już trzynastu członków delegacji australijskiej, wśród nich wybitny pisarz E. Lambert, delegacje Kanady, Ceylonu, Unii Północno-Afrykańskiej i Nowej Zelandii. Na czele delegacji kanadyjskiej stoi laureat Międzynarodowej Nagrody Stalinskowej „za utrwalenie pokoju między narodami”, przewodniczący kanadyjskiego Kongresu Obrony Pokoju dr James Endicott. W skład

celońskiej delegacji wchodzi wybitny pisarz Rijk Unthwaite. Do brytyjskiej delegacji należą m. in.: były burmistrz miasta Reading, wiceprzewodniczący brytyjskiego oddziału Międzynarodowej Ligi Kobiet do walki o pokój P. Casden, nauczycielka Pellandien z Birmingham Hill, majster fabryczny Cooper wysłany przez Komitet Obrony Pokoju w Nottingham.

O dalsze umocnienie współpracy radziecko-jugosłowiańskiej o trwały pokój na całym świecie

Artykuł wstępny dziennika „Prawda”

„Prawda” z 3 czerwca, dzieło - Jugosłowiańskiej, o radziecko - jugosłowiańskiej.

Dziennik stwierdza w wstępie, że podpisana przez przewodniczącą Rady Ministrów ZSRR N. A. Bulganina i prezydenta FLRJ J. Broz-Tito deklaracja rządów Związku Radzieckiego i Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii, podpisana w Belgradzie, jest wielkim wydarzeniem, które przyczyni się do umocnienia pokoju na całym świecie.

Okres — podkreśla dziennik — w którym dobre stosunki między ZSRR a Jugosławią były zakłócone, należy do przeszłości. Obie strony dały wyraz gotowości do zdecydowanego zlikwidowania wszelkich nawiązań do przeszłości i usunięcia wszelkich przeszkód na drodze do całkowitej normalizacji stosunków między państwami, do rozwinięcia przyjaznych stosunków między narodami obu krajów. Społeczeństwo radzieckie, a probując i popierając miłość, jak uduławała się do Jugosławii delegacja rządowa ZSRR, wyrażała niezłomną nadzieję, że rokowania w Belgradzie doprowadzą do rozwoju i zacieśnienia współpracy politycznej, gospodarczej i kulturalnej między ZSRR a FLRJ i przyczynią się do utrwalenia pokoju na całym świecie.

Dyskusja na najwyższym szczeblu nad aktualnymi problemami stosunków radziecko - jugosłowiańskich, która odbyła się w przyjaznej atmosferze, umożliwiła sformułowanie najważniejszych zasad, którymi kierują się oba rządy w stosunkach międzynarodowych, określenie wspólnych poglądów na sposób rozwiązywania pilnych problemów oraz opracowanie podstaw, na jakich będzie się opierało dalsze umacnianie radziecko - jugosłowiańskiej przyjaźni i współpracy.

Po omówieniu poszczególnych punktów deklaracji, „Prawda” stwierdza:

Tak więc deklaracja świadczy o tym, że rządy ZSRR i Jugosławii, po uzgodnieniu najważniejszych zagadnień dotyczących sytuacji międzynarodowej i stosunków radziecko - jugosłowiańskich, stworzyły trwałą i zdrową bazę, na której będzie się rozwijała i umacniała przyjaźń naszych bratnich narodów.

Znaczenia tego, oczywiste jest, że deklaracja ta nie jest zwykłym przedmiotem formalizacji stosunków między ZSRR a Jugosławią, ma ogromne znaczenie, nie tylko dla obu krajów, lecz także dla sprawy pokoju na całym świecie, dla sprawy międzynarodowego ruchu robotniczego. Oto dlaczego milijony pokój opinia publiczna we wszystkich krajach z tak wielkim zainteresowaniem i sympatią obserwowała rozwój rokowań radziecko-jugosłowiańskich. Doniesienia, że rokowania te rozwijały się w duchu całkowitego zrozumienia i wzajemności, były z radością witane we wszystkich krajach obozu pokoju i demokracji.

Wiadomo powszechnie, że z naruszenia dobrych stosunków między ZSRR a Jugosławią pragnęły skorzystać wrogie siły. Wrogowie pokoju zamierzali zbieżnością kapitału politycznego na tych właśnie i nie ulega wątpliwości, że opublikowana deklaracja oznacza dla nich bankructwo tych nadziei. Oto dlaczego reakcyjna prasa amerykańska z punktu zareagowała pełnymi wściekłościami komentarzami na temat wyniku rokowań radziecko - jugosłowiańskich. Imperialiści i ich agenci zdają sobie sprawę, że — mimo ich kłopotów — przyjaźń i współpraca narodów ZSRR i Jugosławii będzie się umacniała i rozwijała.

Społeczeństwo radzieckie daje wyraz głębokiemu przekonaniu, że uchwały powzięte wspólnie przez rządy ZSRR i Jugosławii przyczynią się do dalszego rozwoju i umocnienia wszechstronnej współpracy między narodami obu krajów. Dla współpracy takiej istnieje

Wynik przeprowadzonych niedawno wyborów w Danii (Niemcy zach.), zmienił się rząd prowincjonalny. Na jego ciele stał był minister banku, przywódca lewicowej opozycji — „Deutsche Partei” — Heinrich Kuhl.

Wypisując ekspozycję na posiedzeniu parlamentu, krajowy premier oświadczył, że jednym z punktów programu rządowego będzie „budowa i umocnienie europejskiego systemu bezpieczeństwa w oparciu o wolne, zjednoczone Niemcy, o wyzwolenie ziem wschodnich”.

Nie potrzebujemy chyba tłumaczyć, jak p. Hellego rozumie „wolne” Niemcy, i co w jego faszystowskim języku oznacza „wyzwolenie ziem wschodnich”. Przyjmując do wiadomości „program” p. Hellego, nie odpowiadamy na ten „program” udziałem mu już w układzie wstępnym.

Jak podaje prasa, francuski nie mieślnik w Maroku — Locuste odpowiadając na sultana Araga (nominatorem władcy tego kraju — przypis), omawiając m. in. „konieczność przeciwdziałania liczącemu wzrostowi ludności miasa marokańskich”.

Gdy ten wzrost zostanie już „zatrzymany”, p. Locuste, jak p. Locuste, to jest przystąpienie do stopniowego redukcji liczebności „niebezpiecznych” mieszkających na terenach, z których wódców kolonialniści nierzadko usiłują na terenie marokańskim błędną i uprzedliwą spójność.

Nieścisłe wykończono sobie „mocarstwo” p. Locuste, tylko że takie naładowanie nigdy nie staje się rzeczywistością.

Głosy prasy zagranicznej o deklaracji rządów ZSRR i FLRJ

Deklaracja rządów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii znajduje się w centrum uwagi prasy światowej. Dalej niki zamieszczają tekst deklaracji i poświęcają jej omówieniu artykuły wstępne.

JUGOSŁAWIA
Wszystkie dzienniki jugosłowiańskie opublikowały 3 bm. na pierwszych kolumnach tekst deklaracji rządów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii. Dziennik „Borba” poświęca temu wydarzeniu artykuł wstępny.

Wszystkich gazetach ukazały się zdjęcia z uroczystego podpisania deklaracji i obszernie sprawozdania podkreślające ogromne znaczenie deklaracji dla obu krajów i dla sprawy pokoju na całym świecie.

FRANCJA
Wyniki rozmów radziecko-jugosłowiańskich zajmują główne miejsce w komentarzach prasy paryskiej.

Dzienniki opublikowały pełny tekst lub szczegółowe omówienie.

Przed wyjazdem amerykańskiej delegacji rolniczej do ZSRR
Departament Stanu i Ministerstwo Rolnictwa USA ogłosiły, że w okresie między 15 lipca a 15 sierpnia odwiedzą Związek Radziecki delegacja w składzie 12 pracowników rolnictwa Stanów Zjednoczonych.

Wszystkim oświadczeniu Departamentu Stanu i Ministerstwa Rolnictwa stwierdza się, że „delegacja amerykańska stanowić będzie poważną reprezentację amerykańskiego rolnictwa, jej członkami będą ludzie cieszący się szacunkiem wśród fermów i w naukowem — badawczym kołach rolniczym”.

Oświadczenie donosi, że krajowe organizacje fermów, uniwersytet stanu Iowa i inne uniwersytety otrzymały propozycję przedstawienia kandydatów na członków delegacji. Ostateczny dobór kandydatów zostanie przeprowadzony przez nieoficjalną grupę przedstawicieli społeczeństwa, która powinna zostać wyznaczona przez sekretarza stanu i ministra rolnictwa.

Obecnie — podkreśla oświadczenie — kilkaset osób wyraziło życzenie wzięcia udziału w podróży do Związku Radzieckiego.

DELEGATKA łódzkich włóknien
„I wyobraź sobie, mamusia, nie tylko powieściadłam, że jedziesz na naradę, wszystkie dzieci w świetlicy zaraz się zaczęły pytać — a co, a jak —”

Wiedoma powszechnie, że z naruszenia dobrych stosunków między ZSRR a Jugosławią pragnęły skorzystać wrogie siły. Wrogowie pokoju zamierzali zbieżnością kapitału politycznego na tych właśnie i nie ulega wątpliwości, że opublikowana deklaracja oznacza dla nich bankructwo tych nadziei. Oto dlaczego reakcyjna prasa amerykańska z punktu zareagowała pełnymi wściekłościami komentarzami na temat wyniku rokowań radziecko - jugosłowiańskich. Imperialiści i ich agenci zdają sobie sprawę, że — mimo ich kłopotów — przyjaźń i współpraca narodów ZSRR i Jugosławii będzie się umacniała i rozwijała.

Wielkie zwycięstwo
Wielkie zwycięstwo, które przyniosła deklaracja, jest wielkim wydarzeniem, które przyczyni się do umocnienia pokoju na całym świecie.

Wiktoria Sawicka, przedk ZPB im. St. Harnama.

Zdrajca narodu polskiego - agent wywiadu angielskiego Wł. Dubielak przed Sądem Wojskowym w Warszawie

3 bm. przed Wojskowym Sądem Garnizonowym w Warszawie rozpoczął się proces agenta wywiadu angielskiego — Władysława Dubielaka.

Jak wynika z odczytanego na rozprawie aktu oskarżenia — Dubielak po wyzwoleniu kraju był heroldem zbrojnej bandy organizacji ROAK. W 1949 roku, po odbyciu kary więzienia za nadużycia i fałszerstwa popełnione w okresie „racy w Elektrowni Miejskiej we Wrocławiu, oskarżony o zdradę, zgłosił się tam do IRO jako uchodźca polityczny. Dubielak został skierowany do amerykańskiej placówki szpiegowskiej, której przekazał szereg informacji z Polski, dotyczących m. in. rozmiarów ludności i gospodarki wojenskiej.

W 1950 roku Dubielak rozpoczął współpracę z ośrodkiem wywiadu angielskiego w Barkhausen, kierowanym przez b. „dwójkarza” Stanisława Laurentowskiego vel Lorenca.

Ośrodek szpiegowski w Barkhausen na skutek aresztowania wielu agentów w Polsce i Niemczech, stracił wielu kadrowych pracowników. Władysław Dubielak został w marcu 1951 r. przeniesiony do miejscowości Rottgen k. Düsseldorfu. Ośrodek ten posiada na terenie Niemiec zachodnich kilka placówek, w których sąsiadują, którzy następnie przetrzymywani są w obozach, „rozpracowywani” jednostek wojskowych i zakłady przemysłowe.

Na polecenie Laurentowskiego vel Lorenca — kierownika ośrodka szpiegowskiego działającego oficjalnie pod szyldem „towarzystwa pomocy Polakom”, Dubielak przesłuchiwał przebywających w obozach na terenie Berlina

Wielkie zwycięstwo, które przyniosła deklaracja, jest wielkim wydarzeniem, które przyczyni się do umocnienia pokoju na całym świecie.

ANGLIA
Cała prasa angielska zamieszcza na czołowym miejscu wiadomości o zakończeniu rokowań radziecko - jugosłowiańskich. Z komentarzy prasowych przebiega rozdrażnienie wywołane pomyślnym zakończeniem rokowań. „News Chronicle” i „Daily Mail” zamieszczają artykuły, w których komentatorzy poświęcają wspólnej deklaracji rządów ZSRR i FLRJ.

„Times”, stwierdzając w artykule wstępnym, że „prawdziwe następstwa rokowań, prowadzonych w tym tygodniu w Belgradzie, nie od razu dadzą się ocenić”, pisze, że podróż delegacji rządu ZSRR do Belgradu „może mieć poważne następstwa nie tylko dla Jugosławii i Rosji”, lecz również dla wszystkich krajów Europy wschodniej.

Rokowania radziecko-japońskie

Agencja TASS donosi z Londynu:
Zgodnie z oświadczeniem przedłożonym przez rząd ZSRR a rządem Japonii, 1 czerwca 1955 roku rozpoczęły się w Londynie rokowania między przedstawicielami ZSRR, J. A. Malikim, a przedstawicielem Japonii S. Matsumoto rokowania w sprawie normalizacji stosunków radziecko-japońskich.

3 czerwca w gmachu ambasady ZSRR odbyło się posiedzenie, na którym przedstawiciel ZSRR i przedstawiciel Japonii wyłożyli przemówienia powitalne. Osiągnięto także porozumienie w sprawie dalszego porządku rokowań.

Wielkie zwycięstwo, które przyniosła deklaracja, jest wielkim wydarzeniem, które przyczyni się do umocnienia pokoju na całym świecie.

Wielkie zwycięstwo, które przyniosła deklaracja, jest wielkim wydarzeniem, które przyczyni się do umocnienia pokoju na całym świecie.

Wielkie zwycięstwo, które przyniosła deklaracja, jest wielkim wydarzeniem, które przyczyni się do umocnienia pokoju na całym świecie.

Wielkie zwycięstwo, które przyniosła deklaracja, jest wielkim wydarzeniem, które przyczyni się do umocnienia pokoju na całym świecie.

Wielkie zwycięstwo, które przyniosła deklaracja, jest wielkim wydarzeniem, które przyczyni się do umocnienia pokoju na całym świecie.

Wielkie zwycięstwo, które przyniosła deklaracja, jest wielkim wydarzeniem, które przyczyni się do umocnienia pokoju na całym świecie.

Wielkie zwycięstwo, które przyniosła deklaracja, jest wielkim wydarzeniem, które przyczyni się do umocnienia pokoju na całym świecie.
